

சீறாப்ரபுராணத்தில் ஹுதையியா உடன்படிக்கை

அ. முகம்மது அசாருதீன் அ. *

அ. தமிழியல்துறை, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி - 620024, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Treaty of Hudaybiyah in the Seera Puranam

A. Mohamed Asarudeen ^{a, *}

^a Department of Tamil Studies, Bharathidasan University, Tiruchirappalli - 620024, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
asar.ame13@gmail.com

Received: 16-06-2025
Revised: 23-09-2025
Accepted: 30-09-2025
Published: 05-10-2025

ABSTRACT

The following year, after the Battle of the Trench, the Prophet Muhammad planned to go to Mecca. It was not to fight and conquer Mecca; it was to pay tribute and pray at the mosque there called Kafatullah. All Arabs have the right to pray at Kafatullah. All Arabs gather there once a year. It is called 'Hajj'. Visiting the mosque on a day other than Hajj is called 'Umrah'. One day, The Prophet Muhammad (peace be upon him) set out for Mecca with fourteen hundreds of his companions to perform Umrah. The people of Mecca decided that they would not allow the Prophet Muhammad (peace be upon him) or any of his companions to enter the city. They were ready to fight against anyone who came. Therefore, everyone came out of Mecca with weapons of war and awaited the Prophet Muhammad (peace be upon him). The Prophet Muhammad (peace be upon him) set out in the month of Dhul-Qadah. This month is not a month in which the Arabs should fight. Nevertheless, the people of Mecca prepared for war and lined up.

Keywords: Seera Puranam, War, Mecca, Muhammad

முன்னுரை

அகழிப் போர் நடந்து முடிந்த அடுத்த ஆண்டில் நபிகள் நாயகம் அவர்கள் மக்கமாநகரம் செல்வதற்குத் திட்டமிட்டார்கள். போர் புரிந்து மக்கமா நகரினைக் கைப்பற்று வதற்காக அன்று; அங்குள்ள கஃபத்துல்லா எனும் பள்ளிவாசலில் காணிக்கை செலுத்தி, பிரார்த்தனை புரிவதற்காகவேயாம். கஃபத்துல்லாவில் அரபியர்கள் அனைவருக்கும் பிரார்த்தனை நடத்த உரிமையுண்டு. அரபு நாட்டினர் அனைவரும் ஆண்டிற் கொருமுறை அங்கு வந்து கூடுவர். அதற்கு 'ஹஜ்' என்று பெயர்.

ஹஜ் அல்லாத நாளில் அப் பள்ளிவாசலைத் தரிசிக்கச் செல்வதை 'உம்றா' என்று கூறுவர். உம்றாச் செலுத்தத் தம் தோழர்கள் ஆயிரத்து நானூறு பேர்களுடன், ஓர் தினம் மக்கமாநகர் நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள் நபிகள் நாயகம் அவர்கள். நபிகள் நாயகம் அவர்களையோ, அவர்கள்தம் தோழர்களில் யாரையுமோ, நகருக்குள் நுழைய அனுமதிப்பதில்லை என மக்காவாசிகள் முடிவு செய்தனர். வருவோரை எதிர்த்துப் போர் புரியவும் ஆயத்தமாயினர். எனவே, அனைவரும் போர்க்கருவிகளுடன் மக்கமா நகருக்கு வெளியில் வந்து நபிகள் நாயகம் அவர்களை எதிர்பார்த்திருந்தனர். நபிகள் நாயகம் அவர்கள் புறப்பட்டிருப்பது துல்கஃதா மாதம். இந்த மாதம் அரபியர்கள் போர் புரியத் தகாத மாதம். அப்படியிருந்தும் மக்கமாநகர் வாசிகள் போரிடத் தயாராகி அணி வகுத்து நின்றனர்.

நபிகள் செய்த அற்புதம்

மதினத்திலிருந்து புறப்பட்டிருந்த நாயகத்திருமேனி அவர்களும் அவர்கள்தம் தோழர்களும் மக்கமா நகரினுக்கு அண்மையிலுள்ள ஹுதையியா என்னும் இடத்தில் சென்று தங்கினார்கள். அங்குள்ள கிணறு ஒன்றே ஒன்றுதான். அதில் தண்ணீர் இல்லை. அதை அறிந்த நபிகள் நாயகம் அவர்கள் இறைவனைப் பிரார்த்தித்து, தம்மிடமிருந்த சிறிதளவு தண்ணீரை அக்கிணற்றில்

ஊற்றினார்கள். உடனே கிணற்றில் தண்ணீர் பெரும் அளவில் சுரக்கலாயிற்று. இந்த அற்புதத்தைப் பாடுகின்ற உமறுப் புலவர், வழங்குகின்ற வள்ளல் வீட்டில் செல்வம் பெருகியது போன்றும், நபிகள் நாதர் அவர்கள் தம் மனத்தில் அருள் சுரப்பதே போன்றும், தினந்தினம் நாயகத்திருமேனி அவர்களின் சன்மார்க்கம் பெருகுவது போன்றும் கிணற்றில் தண்ணீர் பெருகிறெனப் பாடுகின்றார்.

கொடுக்கும் வள்ளியோர் மனையினில் செறிநிதிக்குவைபோல்

வடுப்படாதநன் நெறியுறுதீன் வளர்வதுபோல்

அடுக்கும் அன்பருக் குதவிசெய் நபிமனத் தருன்போல்

தடுக்கலாத்துறைப் பெருக்கெனப் பெருகின தாங்கல்.

(உமுறாவுக்குப் போன படலம் - 36)

இப்பாடலின் இறுதியில் உள்ள தாங்கல் என்ற சொல் சிறிய ஏரிகள் போன்ற நீர் நிலைகளைக் குறிக்கின்ற சொல்லாகத் தொண்டைநாட்டுப் பகுதிகளில் இன்றும் நிலைத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. தென்மாவட்டங்களில் வழக்கில்லாத சொல் இச்சொல் இலக்கிய வழக்கிலும் பெரும் அளவில் இடம் பெற்ற சொல்லேயாம். இச்சொல்லினைக் கீழ்க்கரைவாசியான உமறுப் புலவர் தமது பாடலில் தேடி அலைந்து, கண்டு கொணர்ந்து இடம் பெறச் செய்திருப்பதானது, சொற்களைக் கையாண்டு பரப்புவதில் அவர்களுள் ஆர்வத்தைக் காட்டுவதாயுள்ளது.

இப்பாடலின் மூலம் உமறுப் புலவர் ஈந்து உவப்போரின் பெருமையைப் பாடுகின்றார். நபிகள் நாதர் அவர்கள் அருள் மணம் உடையவர்கள் என்பதைப் படிப்போருக்குணர்த்துகின்றார். அவர்கள் வளர்க்கின்ற சன்மார்க்கம் நாளுக்குநாள் வளர் கின்றது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றார். இவற்றைத் தெரிவிப்பதன் மூலம், எதிர்த்து நிற்கின்ற மக்கமாநகர வாசிகளை, நபிகள் நாயகம் அவர்கள் இந்தத் தடவையும் வெல்லப் போகின்றார்கள், அவர்கள்தரும் அரியமார்க்கம் மேலும் வளரவே போகின்றது என்பதையும் ஊகித்துணருமாறு உரைத்து விடுகின்றார். வல்ல கவிஞர்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற முறை இதுவேயாம்.

உள்ளுவமம் தொக்கப் பாடுவதே சிறப்புடைய கவிதையாகும். வெளிப்படையாகக் கூறுவதைவிட, மறைமுகமாக உணர்த்துவதே கவிநயமாகும். காதலர்கள் ஒன்றுபட்டார்கள் என்பதை, வெள்ளத்தினோ டொரு வெள்ளமுமாய் நல்ல வீணையும் நாதமும் ஆகிவிட்டார் என்கின்ற பாரதிதாசனார் கூற்று, சுவையுடைய இலக்கியம். கவிஞர் கூறுவதைப் படிப்போர் யூகித்தறிந்து சுவைத்து மகிழ்கின்ற தன்மையில் அமைகின்ற கவிதையை இனிய சொற்சித்திரம் எனக் கூறலாம். உமறுப் புலவரின் இப்பாடல் இத்தகைய உள்உவமம் உடைய உயரிய பாடலாகத் திகழ்கிறது.

ஹுதையியாக் கிணற்றருகே தங்கியுள்ள நபிகள் நாயகம் அவர்களை ஒருவர் வந்து சந்திக்கின்றார். வந்திருப்பதன் நோக்கம் பற்றிக் கேட்கின்றார் அவர். பிரார்த்தனைக்காக வந்திருப்பதாக நபிகள் நாயகம் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். போர் புரிவது தமது நோக்கமன்று எனவும் கூறுகின்றார்கள். இத்தகவலை மக்கமாநகரவாசிகட்கு எடுத்துரைக்கு மாறும் கூறுகின்றார்கள். வந்தவர் மக்கமாநகரில் சென்று தலைவர்களைச் சந்திக்கின்றார். தாம் சொல்வதை ஏற்கும் பக்குவத்தினர் அல்லர் மக்கமாநகரத் தலைவர்கள் என்பதை அவர் அறிந்தேயுள்ளார். எனினும் அவர்களிடம் கருத்தை விண்டுரைத்திடல் வேண்டும். ஆகவே அவர் "ஒரு தாய், தமது குழந்தையின் உரை அர்த்தமற்றதாகத் தானிருக்கும் என்றறிந்தும் கூட, அதை அவள் கேட்டின்புறுவதுமுண்டல்லவா? அது போன்றாகிலும் என் உரையைக் கேளுங்களேன் என உவமான நயத்துடன் தம் கருத்தினை, எடுத்துரைத்தார் என உமறுப் புலவர் பாடுவது நயமுடையதாகவும், கனிவுடையதாகவும், சொல்வோரன்பால் இரக்கம் தோன்றத் தக்கதாகவும் திகழக் காண்கின்றோம்.

வந்து, மக்க மாநகர்உறும் காபிர்மா(டு) அணுகிக்

கந்தம்நாறும்மெய் முகம்மதைக் கண்டுஅவண் இருந்து

சிந்தைகூர்சில செய்திகேட்டு உம்முழை புகுந்தேன்.

திருந்தயான் சொலும் விண்ணப்பம்

செவித்துனைக்கு ஏறாதேனும்

வருந்திய மழலைவார்த்தை கேட்டதாய்

மகிழ்வ போல்நீர்

பொருந்திடக் கேட்பிராயின் நன்குறப்

புகல்வேன் என்றார்.

(உமுறாவுக்குப் போன படலம் - 46)

படிக்கும் போது. கேளாமனத்தினரையும் கேட்க வைப்பதற்கு எம் முறையில் கூற வேண்டும் என உமறுப் புலவர் கற்றுத் தரக் காணுகின்றோம். கவிஞர்களும் புலவர்களும் சமுதாயத்தின் ஆசிரியர்களாவர். அவர்கள், சமுதாயம் மேம்படப் பல அரிய கருத்துக்களைப் போதிப்பவராவார்கள். நாம் அவர்கள்தம் நல்லிலக்கியங்களைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டுதல் வேண்டும் என்பதனை நினைவில் கொள்ள வைக்கின்றது. உமறுப்புலவரின் இவ்வரிய நெகிழ்ப்பா.

நபிகளின் பயணம்

ஹுதையியா எனும் இடத்தே தங்கி இருக்கின்ற நபிகள் நாயகம் அவர்களை மக்கமாநகரவாசிகளின் சார்பாக மேலும் பலர் வந்து காணுகின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் திரும்பிச் சென்று, நாயகத் திருமேனி அவர்களைப் பிரார்த்தனை செலுத்த அனுமதிப்பதே சிறந்ததெனக் கூறுகின்றனர். ஆனால் மக்கமாநகரவாசிகள் ஒப்பவில்லை. முடிவில் இந்த ஆண்டு திரும்பிச் சென்று அடுத்த ஆண்டு வந்து பிரார்த்தனை செலுத்தட்டும் என்கின்றனர்.

நாயகத் திருமேனி அவர்கள் சம்மதம் தெரிவிக்கின்றார்கள். ஒப்பந்தம் எழுதப் பெறுகின்றது. அதில் தம் தோழர்கள் விரும்பாத நிபந்தனைகள் பலவற்றை நாயகத் திருமேனி அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள்; ஒப்பந்தம் எழுதி ஏற்கப்படுகின்றது. தங்கி இருந்த இடத்திலேயே தங்களின் காணிக்கைகளை ஈந்து பிரார்த்தனையை முடித்துக் கொண்டு மாநபி அவர்களும் அவர்கள்தம் தோழர்களும் மதீனமாநகர் நோக்கிப் புறப்படுகின்றார்கள். போகும் வழியில் பாலை நிலம் குறுக்கிடுகின்றது. பாலையின் வெம்மையை முன்னம் பல பாடல்களில் விளக்கியுள்ள உமறுப் புலவர் இவ் விடத்தும் கூறுகின்றார்.

பாம்புகள், ஆகாரம் கிட்டாக்காலை, காற்றினையே ஆகாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தன்மை உடையன. பாலையின் வெப்பத்தால் காற்றும் அற்றுவிட்டது. எனவே பாலைவனப் பாம்புகட்குக் காற்றும் கிட்டவில்லை. மான்களுக்கோ நாவரசி; நாய்களின் நீண்ட நாக்குகளிலே வடிகின்ற நீரை உண்ணக் கருதி மான்கள் ஓடுகின்றன. அவை ஓடுகின்ற வேகத்திலே எழுகின்ற காற்றை உண்ணும் நோக்கில் பாம்புகள் தங்களின் வாய்களைத் திறந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்பாம்புகளின் அகன்ற வாய்களைப் பொந்துகள் என எண்ணிப் பாலையின் வெப்பம் தாங்காமல் ஓடிவருகின்ற எலிகள் அப் பாம்புகளின் வாய்களில் தாமாகவே தாவி நுழைகின்றன. எது? என்ன? என்று நிதானித்துப் பார்க்கவும் இயலாத கொடிய வெப்பம் தன்னரசு செலுத்திற்று அப்பாலையில் என்பதை விளக்க, மான்களின் ஓட்டத்தையும், எலிகளின் நிதானமிழந்த நிலையையும் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகின்றார் உமறுப் புலவர்.

தேற்றமுற நாயின்நெடு நாத்திகமும் நீரை

மாற்றமற உண்ணவரும் மான்உடல் பிறந்த

காற்றினை அருந்தும்விடக் கட்செவியன் வாயைத்

தோற்றுபுழை என்றுஎலி சுழன்றுசெல எண்ணும்.

(உமுறாவுக்குப் போன படலம் - 95)

திகைப்பும், தகைச்சுவையும், உண்மையும் கலந்து உமறுப் புலவர் தமது கற்பனையில் காட்டுகின்ற பாலைநில வருணனையை, பாலைவன வெப்பத்தால் தகிக்கப்படுவோரும்கூடப் படிப்பாராயின் தமது துன்பம் மறந்து மகிழ்த்தக்க நகைச் சுவைக் கற்பனை வளமுடையதாய் இப்பாடல் திகழக் காணலாம். அத்துடன் பாலைநிலத்தின் தகிப்பையும் கண்டு திகைக்கலாம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, ஏன், தென்னகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும்கூட, இது பாலைநிலம் அற்ற பகுதியேயாம். திரிபு நிலங்கள் உண்டு. முழுப் பாலைநிலம் தென் மாநிலங்களில் இல்லை. எனவே, நமது இலக்கியங்களில், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலங்களைப் பாடுவதையொப்ப இயற்கை கெழுமிய தன்மையில் பாலை நிலத்தைப் பாடுகின்ற வாய்ப்பு நம் புலவர் பெருமக்கட்கு இல்லை. பாடியுள்ளவற்றையும் படிப்போர் உணர்ந்து மகிழும் வகையில் பாலைநிலம் பற்றிய அனுபவம் இலக்கிய நுகர்வாளர்களில் பெரும்பாலோர்க்கில்லை. இவ்விரு தன்மைகளினாலேயே பாலைநில வருணனைகள் மற்ற நில வருணனைகட்கு ஒப்ப இந்திய நாட்டில் பரவவில்லை

இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கட்குப் பாலைநிலம் பற்றிப் பாடுகின்ற வாய்ப்பு நிறைய வாய்த்துள்ளது. பாடியும் உள்ளனர். ஆனால் நுகர்வோர் குறைவு ஆதலின், அவர்கள் யாத்துள்ள பாலை நிலப் பாடல்களும் மக்களிடையே பரவவில்லை. சீறாப்புராணத்தில் சுரத்தில் புனல் அழைத்த படலம் முழு அளவில் பாலைநிலம் பற்றிய பாடல்களைக் கொண்டதேயாம். அப்படலத்தில் உள்ள பாடல்களில்

ஒன்று பாலையிலப் பயணிகள் வெப்பத்திற்காற்றா நிலையில் தாம் ஏறிச் செல்லுகின்ற ஒட்டகத்தின் வயிற்றினடி நிழலில் துணியை விரித்து அதன்மீதமர்ந்து வெப்பக்கொடுமையிலிருந்து தப்ப முயன்றதைக் கூறுகின்றது. இக்கூற்று, இயற்கையாயிருக்கக் காணலாகிறது.

பாடுறு புனலற்று ஒவ்வொரு காதம்
படுபரல் பரப்பு நால்திசைக்கும்
ஒடுவர் திரும்பி மீள்குவர் அடிசட்டு
உச்சியும் வெதுப்புற உலர்ந்து
வாடுவர் துகில்கீழ்ப்படுத்தி ஒட்டகத்தின்
வயிற்றிடைத் தலைநுழைத் திடுவர்
தேடிடும் பொருட்கோஉயிர் இழப்பதற்கோ
செறிந்திவண் அடைந்தனம் என்பர்.

(சுரத்திற் புனலழைத்த படலம் - 11)

இப்பாடலிலுள்ள, வாடுவர், துகில் கீழ்ப்படுத்தி ஒட்டகத்தின் வயிற்றிடைத் தலை நுழைத்திடுவர் என்பது, பாலையின் வெப்பக் கொடுமையை இயற்கை ததும்ப, உண்மை துலங்க உணர்த்துவதாயுள்ளது.

கல்விக்கும் செல்வத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்பது முன்னோர்கள் வாக்கு. இதனை, திருவேறு, தெள்ளியராதலும் வேறு. எனும் வள்ளுவர்வாக்கு உணர்த்தும். கற்றோர் பிறரிடம் கேட்டுப் பெறாஞ்சுவர். அவர்கள் வள்ளல்களை நாடிச் செல்லுவர். நிலையுணர்ந்து அவ்வள்ளல்கள் தாமாக ஈந்தால் பெறுவர்! இல்லையேல், வருந்தி நொந்து திரும்புவர். இவர்தம் மனம்படும் துன்பத்தை ஒத்திருந்தது பாலையின் வெப்பமையின் கொதிப்பு எனச் சுரத்தில் புனல் அழைத்த படலத்தில் பாடுவார் உமறுப்புலவர்.

பாலைஎன்று உலர்ந்த செந்நிலக்கானல்
பரப்பினைப் புனல்என ஓடிச்
சாலவும் இளைத்துத்தவித்து உழைஇனங்கள்
தனித்தனி மறுகிய மறுக்கம்
மாலுளர்ந்து இருண்ட புன்மனச் சிறியோர்
மருங்கினில் இரந்திரந்து இடைந்து
கால்அறத் தேய்ந்த பலகலை மேலோர்
கருத்தினில் வருத்தம் ஒத்தனவே.

(சுரத்திற் புனலழைத்த படலம் - 6)

பாலையில் எழுகின்ற கானலை நீரென்றெண்ணிக் கலை மான்கள் கால் அறத் தேய்ந்து ஏமாறுகின்றன. ஈயாதானை வள்ளலென எண்ணி அலைந்தலைந்து கால்கள் தேய மனம் புண்ணாகி வருத்தமுறுகின்றனர் பலகலை மேலோர். இவ்வுவமானத்தை மேலேயுள்ள பாடலில் காண்கின்றோம். பாலையில் தீர் தேடி அலைகின்ற கலைமன்கட்கும் ஈயாரை நாடி இதயம் நொந்த கலைவல்லுநர்கட்கும் உள்ள துன்பத்தைப் பாலைக்கு உவமித்திருப்பது சிறப்பினும் சிறப்பாம்.

இப்படிப் பலபாடல்களைச் சுரத்தில் புனல் அழைத்த படலத்தில் பாடியுள்ள உமறுப்புலவர் உம்றாவுக்குப் போன படலத்திலும் பாலையைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார். கொடும் மனமுடைய மக்கமாநகரத்தாரிடையே ஒப்பந்தம் எழுதி முடித்த பின்னர், மதீனமாநகர் நோக்கிப் பாலையினூடே நமது தோழர்கள் புடைசூழ நாயகத் திருமேனி வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்தப் பாலையில் நாயகனின் வாயிலிருந்து வடியும் நீரினை உண்ண மான்கள் ஓடியதும், மான்கள் ஓடும் போது எழுகின்ற காற்றினை அருந்தப் பாம்புகள் வாய்பிளந்திருந்ததும், அவ் வரவின் வாய்களை வளை என நினைந்து எலிகள் புருந்ததையும் நகைச்சுவையுடன் உமறுப்புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

பாலையில் வெயிலின் கொடுமையுள்ளபோது காற்றிருக்காது, காற்றுமேவினால் வெப்பமே மேல் எனும் வகையில் பாலை மணலை அள்ளி, கண் காது, வாய் மூக்கென்று பாராமல் நிரப்பி விடும். சில நேரங்களில் பாலையில் எழுகின்ற துறைக் காற்று, ஆட்களைக் கீழேதள்ளி மணல் கொண்டு மூடி

மறைத்துச் சாகடித்துவிடும். இதை நினைவு கூர்கின்ற வகையிலும் புலவர் உமறு பாடக் காண்கின்றோம்.

தேறரிய தாகவெகு சீழ்உதிரம் ஓடக்
கூறுபடு புண்ணில்ஒரு கோலிடுதல் போல
மீறுபரலால் அடிமெலிந் தவர்கள்ஆவி
சூறையிடல் போல அழல் சூறைவளி வீச

(உமுறாவுக்குப் போன படலம் - 93)

இப்பாடலில் உள்ள ஆவி சூறையிடல் போல அழல் சூறைக்காற்று வீச, என்னும் வாசகம், பாலையிலே வீசுகின்ற சூறைக்காற்று, உயிரைச் சூறையிட வல்லது என விள்ளக் காண்கின்றோம். உண்மையில் பாலையில் எழுகின்ற சூறைக்காற்று மணலை வாரி வீசி, மனிதனைக் கீழே தள்ளி மணல் மேடுமாறு மூடிக் கொன்றுவிடுகின்ற தன்மையுடைய தென்பதை இக்காலத்தில் அறிய முடிகிறது. உமறு பாடிய காலம் நிலவள அறிவை முழு அளவில் பெறுவதற்கான வாய்ப்பில்லாக் காலம்.

உமறுப்புலவரின் பாலை நில வருணனை

அக்காலத்தே வாழ்ந்த உமறுப் புலவர், பாலை நிலத்தின் தன்மையைப் பாடியுள்ளது வியத்தற்குரியதாகும். மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து கொள்வோம். நாய்களின் வாய் நீரை நாடி மான்கள் ஓடுவதும், அம்மான்களின் ஓட்ட விசையிலே எழுகின்ற காற்றை உண்டு வாழப் பாம்புகள் வாய்களை அகலத் திறந்து உறைவதும், அப்பாம்புகளின் வாய்களைத் தாம் வாழ்வதற்கான பொந்துகள் என எண்ணி எலிகள் புகுவதும் பாலைவன வெம்மை பற்றிய கற்பனை; உமறுவின் அதீதக் கற்பனையை இதில் காணமுடிகிறது. ஆனால் பாலைவனச் சூறைக்காற்று மனிதனை மணலால் மூடிக் கொன்றுவிடும் என்பது கற்பனையன்று. கற்பனையைக் கண்டு ரசிப்போம். உண்மையைக் கண்டு வியப்போம். கற்பனைக்கிடையே உண்மை மிகைத்து விளங்கும் போது இதுதான் கவிதை என எண்ண முடிகிறது. தமிழர்கள் அனைவரும் போற்றிப் புகழுமாறு இன்தமிழ்ப்பா இசைத்து மகிழ வைப்பவர் உமறுப் புலவர்.

மக்கமா நகரின்கண் உம்ராச் செலுத்தச் சென்று இந்த ஆண்டு திரும்பி அடுத்த ஆண்டு வருவதென்ற உடன் படிக்கையை ஏற்று மதீனமாநகரம் போந்தார்கள் நபிகள் நாயகம் அவர்கள். இந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டது சரியல்ல என்றே ஆரம்பத்தில் நபித்தோழர்கள் எண்ணினார்கள். ஆனால், இவ்வொப்பந்தத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட சமூக உறவு, பகைக்குறைவு, அக்கம்பக்கத்தில் உள்ளோர்கள் கொண்ட மகிழ்வு, அதனால் இஸ்லாத்தின் பால்கொண்டிருந்த தப்பெண்ண மறைவு, இதனால் இஸ்லாம் பரவ வாய்த்த வாய்ப்பின் விரைவு ஆகியவற்றைக் கண்டபோது நாயகத் திருமேனி அவர்களின் தோழர்கள் அடைந்த ஆனந்தத்திற்கோர் எல்லையே இல்லை. சுற்றிப் பகையிருள் மூடியிருந்தது நீங்கி, அரபுநாடு முழுவதும் பெரும் அளவில் இப்போது சன்மார்க்க ஒளி பரவி எழலாயிற்று. மக்கமாநகரில் மனைவிமக்கள், மதீனத்திலே தனித்த வாழ்க்கை என்கின்ற நிலை தகர்ந்து போயிற்று.

அபிசீனியா நாடு சென்று வாழ்ந்தோர்கள் எல்லாம் கூட முழு அளவில் மதீன மாநகரில் வந்து வாழத்தலைப்பட்டு விட்டார்கள். தீமை நீங்கி, நன்மை மலரத் துவங்கி விட்டது அரபு நாட்டில். நபிகள் நாயகம் அவர்கள் உம்றாவுக்குப் போனது அவர்கள் தம் ஐம்பத்தொன்பதாம் ஆண்டில்.

முதல்முறை மக்கமாநகரிலுள் சென்று நிறைவேற்ற முடியாத உம்றாவெனும் காணிக்கையை ஒன்றரை ஆண்டுகட்குப் பின்னர்த் தமது தோழர்களுடன் சென்று நிறைவேற்றித் திரும்புகின்றார்கள் நபியவர்கள். பின்னர் அவர்கள் தம் அறுபத்தொன்றாம் வயதில் திரும்பவும் மக்கமாநகருக்குச் செல்கின்றார்கள். அதுபோது நபிகள் நாயகம் அவர்களின் கொள்கையை ஏற்கின்றார்கள் மக்கமா நகரத்தின் மாந்தர்கள். 'கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி' எனப் பாடுவாரே நாமக்கல் கவிஞர்! அந்த முறையில், நபிகள் நாயகம் அவர்களை, அவர்கள் தம் கொள்கை கோட்பாட்டினை ஏற்றவர் நகரமாகின்றது மக்கமாநகரம்.

அகழ்ப்போர் நடந்த காலை, முப்பெருந் தளபதிகளாக மக்கமா நகரிலிருந்து படை நடத்தி வந்த அபூசபியான், காலித்பின்வலித், இக்ரிமா போன்றாரெல்லாம் சன்மார்க்க நெறி தழுவித் திகழ்கின்றார்கள். தமது அறுபத்து மூன்றாம் வயதில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான பெருங் கூட்டத்தினருடன் தமது இறுதி ஹஜ்ஜை, அதாவது மக்கமா நகரப் புனிதப் பயணத்தை நிறைவேற்றுகின்றார்கள் நபிகள் நாயகம் அவர்கள். இதன் பின்னர், மூன்று மாத காலமே வாழ்ந்திருந்து, மதீன மாநகரினை என்றென்றும் தமது உடலுறையும் உயர் நகரமாக ஆக்கி, உலக வாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலை பெறுகின்றார்கள் நபிகள் நாயகம் அவர்கள்.

References

கா.மு. ஷெரீப் (1992) சீறாப்புராணம், சீதக்காதி நூல் வெளியீட்டகம், சென்னை
இத்ரீஸ் மரைக்காயர் எம். (1989.) -உமறுப்புலவர் இயற்றிய சீறாப்புராணம், மரைக்காயர் பதிப்பகம், சென்னை

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2025. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License